

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00050/2011-01
Дана: 22.07.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Л.Н. из Бабушнице**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010), на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Л.Н. из Бабушнице** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Л.Н. је пре престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Бабушници, истовремено била и председник суда у периоду 2001/2009, поступала претежно у парничној реферади, у области радних односа, брачних и породичних односа, кривичној и ванпарничној материји, те у предметима извршења кривичне санкције.

Пријаву на оглас поднела је за избор судије у Основном суду у Пироту, Основном суду у Нишу, те Вишем суду у Пироту и Вишем суду у Нишу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;
- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности истиче да је у току 2006, 2007. и 2008. године имала у просеку 35,5% укинутих одлука, што је за 10% више од резултата у њеном суду 25,6%, да је ово истоветно као и резултата у суду у коме је радила.

У погледу оспособљености наводи да је имала испуњеност норме и то у 2006. години са 114,27%, у 2007. години са 114,27% и у 2008. години 131,69%; поднесеком од 17.06.2010. године истиче да је имала у 2006. години 74,68% норме обзиром да је била на боловању.

Истиче да није имала застарелих кривичних предмета нити предмета застаре у извршењу кривичних санкција у којима је поступала

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 520 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009. године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл. гласник РС бр. 116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл. гласник РС бр. 49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Против исте одлуке подносилац приговора изјављује дана 29.01.2010. године и приговор Високом савету судства. Приговор подноси из следећих разлога: да није обавештена о току поступка о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и

оспособљеност, да јој није омогућен увид у доказе на основу којих је закључено постојање сумње у њену стручност, достојност и оспособљеност, односно у доказе који указују да други кандидати испуњавају услове, да јој није омогућено да се изјасни о чињеницама на основу којих је одлучено, да јој није достављена појединачна образложена одлука са индивидуализованим разлозима. Сматра да је испуњавала све услове за избор судије, обзиром на прописану претпоставку из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, да обзиром на сталност судијске дужности прописане чланом 150 Устава, а да је ВСС исту требао да премести у суд који је преузео надлежност суда који је престао да постоји. Сматра да сходно оствареним резултатима не постоји сумња у испуњеност критеријума стручности, оспособљености и достојности, а сходно њеним резултатима. Предлаже усвајање приговора.

Подносиоцу приговора није достављена образложена одлука.

Подносилац приговора се у поступку пред Комисијом изјаснила поднеском од 16.06.2011.године, истичући да јој образложена одлука није достављена, па да у том смислу сем већ достављених доказа, резултата рада и сертификата, не може да достави друге резултате, да Високи савет судства мора имати у виду да је судијску дужност обављала у малом суду са свега троје судија, да је сходно томе поступала у више материја, а да је обављала и дужност председника суда, да сходно Одлуци о критеријумима и мерилима у целости испуњава све услове за избор судија, да проценат укинutih одлука у односу на просек суда су само за 10% веће, као и да само у 2006.години није имала остварење судијске норме услед боловања, па како је судијску дужност обављала стручно, савесно и одговорно предлаже да се изабере за судију.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Подносиоцу приговора су у поступку омогућена сва права као учесника у поступку, а пре свега омогућена јој је расправност и контрадикторност у поступку.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносиоцу приговора је дата могућност да се пред Комисијом Високог савета судства изјасни о свим чињеницама битним за одлучивање по изјављеним правним лековима али на рочиште заказано за дан 22.06.2011.године није приступила, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Бабушници, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Општинском суду у Бабушници и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

Поступала је у материјама Кри, К, ИК, П, П1, Пл, И, Ипв, О иР(остало), па је укупно имала у раду 210 предмета свих врста од који је решила 152, уз укупно остварење норме од 74,68%, да је укупно имала разматраних по правном леку 18 одлука, од којих је потврђено 50%, 16,67% преиначено и 33,33% укинута. А да је просек суда за укинуте одлуке износио 24%.

2007.године

Поступала је у материјама Кри, К, Кв, ИК, П, П1, Пл, И, Ипв, О иР(остало), па је укупно имала у раду 314 предмета свих врста од који је решила 275, уз укупно остварење норме од 114,27%, да је укупно имала разматраних по правном леку 16 одлука, од којих је потврђено 56,25%, 6,25% преиначено и 37,50% укинута. А да је просек суда за укинуте одлуке износио 31,10%.

2008.година

Поступала је у материјама Кри, К, ИК, П, П1, Пл, И, Ив, Ипв, О иР(остало), па је укупно имала у раду 513 предмета свих врста од који је решила 399, уз укупно остварење норме од 131,69%, да је укупно имала разматраних по правном леку 14 одлука, од којих је потврђено 64,29% и 35,71% укинута. А да је просек суда за укинуте одлуке износио 21,90%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености, а такође и допис који је Високом савету судства упутио в.ф. Председника основног суда у Пироту број VIII Су 380/11 од 22.06.2011.године, а у вези поступања у предмету Општинског суда у Бабушници број П.46/02

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својим решењем дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да

подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у свим годинама имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију општинског суда у грађанској материји 25%, а у кривичној материји 15%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у свим годинама и у односу на изузетно висок проценат укинутих одлука. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У погледу оспособљености Високи савет судства је пошао од чињенице да је у посматраном периоду имала мали број предмета у раду, па да је тако К предмета укупно имала у раду 23 а од тог броја решила само 8 предмета, као и да се и број старих предмета није смањивао; у П материји укупно у раду 287 предмета од којих је решено 214 предмета, а да се број нерешених предмета повећавао, као и да је од укупно решених предмета 143 решено мериторно а 71 на други начин. На основу ових чињеница образована је сумња у испуњеност критеријума оспособљености сходно одредби члана 14 став 1 тачка 2 и 6, а у погледу броја мериторно решених предмета и предмета решених на други начин, као и коефицијента ажурности. У ситуацији када судија има мали број предмета у раду а и према том малом броју предмета у раду реши мали број предмета, па се и број нерешених предмета у раду повећава, указује на низак коефицијент ажурности поготово у К предметима, да је при том подносилац приговора на овај коефицијент ажурности могла да утиче својим радом, а што није случај код подносиоца приговора. Такође чињеница да је од укупног броја решених предмета подносилац приговора и велики број предмета решила на други начин указује на недовољан ниво оспособљености.

Високи савет судства је имао у виду поступање подносиоца приговора у предмету П.46/02 а што указује на несавесно поступање подносиоца приговора. Наиме, у том предмету подносилац приговора је закључила расправу дана 14.09.2006.године, а на истом записнику је констатовано да су након закључења расправе приступиле странке и предложиле прекид поступка, да је на записнику донето решење којим се поступак прекида до окончања вансудског поравнања између странака. Овај записник није потписан нити је израђена писмена одлука овог решења. Предмет је након тога у уписнику разведен као решен дана 14.09.2007.године уз констатацију да је предмет достављен Републичком јавном тужилаштву а да је предмет пронађен тек накнадно након притужбе тужиоца у архиви суда. У ситуацији када је главна расправа закључена поступак се не може накнадно прекидати, а поготово из разлога који нису предвиђени законом. Сумња да је и тај поступак и поред ове чињенице прекинут на предлог странака проистиче из чињенице да странкама решење о прекиду није никада уручено нити су према стању у спису упознате са овом чињеницом јер нема потписа странака већ само потпис подносиоца приговора. Ова чињеница указује на одсуство савесног поступања у судским предметима, а које се огледа у обавези да се странкама обезбеди судска заштита, а које би сходно члану 4 став 1 алинеја 3 Правила јер би овакво поступање подносиоца приговора оправдало покретање дисциплинског поступка и изрицање озбиљне санкције. Сходно изнетом постоји сумња и у испуњеност критеријума достојности сходно члану 14 став 2 у вези са чланом 8 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима, а која је на основу ових чињеница доказана.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, оспособљености и достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Доставна наредба

- 1. Подносиоцу приговора**
- 2. Архиви Високог савета судства**

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long vertical stroke extending downwards.